

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI-Nr. 1011

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 3 oct. 1969
4 pagini 25 bani

■ Debutul activității practice
la clasa a IX-a — pag. 3

■ Sarcinile actuale ale
sindicatelor din învățămînt — pag. 3

■ Formalismul este o boală
incurabilă a comisiilor metodice? —
pag. 3

În prezența conducătorilor de partid și de stat, a zecilor de mii de studenți și cadre didactice

S-A DESCHIS NOUL AN UNIVERSITAR

La 1 octombrie s-au deschis cursurile universitare. În toate centrele de învățămînt superior din țară au avut loc entuziaste manifestații ale corpului profesoral și ale celor peste 150.000 studenți, care au sărbătorit debutul unui an de muncă. A intrat în tradiția vieții noastre universitare ca ziua reînnoirii cursurilor să prilejuiască întâlniri emoționante între conducătorii partidului și statului nostru, ale tovarășului Nicolae Ceaușescu cu tineretul studios și corpul profesoral.

Anul universitar 1969/1970 începe sub auspiciile istorice hotărâri ale Congresului al X-lea al partidului care a deschis perspectiva ridicării patriei pe noi trepte ale civilizației socialiste, a trasat căile perfecționării vieții economice, sociale și spirituale a poporului, a creat cadrul optim al activității universitare, al perfecționării și modernizării învățămîntului superior, în strînsă legătură cu dezvoltarea întregii țări.

Un moment deosebit au trăit studenții celui mai mare centru universitar al țării — București. În această zi festivă tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Florian Dămălaș, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popescu, Gheorghe Stoica, Vasile Vilcu, Iosif Banc, Petre Blajovici, Ion Iliescu, precum și ministrul învățămîntului, prof. univ. Miron Constantinescu au vizitat instituții de învățămînt superior. În cadrul acestei vizite înalții conducători de partid și de stat s-au oprit la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu”, la noua construcție a Institutului politehnic, la Universitate, la Institutul de petrol, gaze și geologie, precum și la Centrul de calcul economic și cibernetică economică. Peste tot tovarășul Nicolae Ceaușescu și conducătorii de partid și de stat au fost întâmpinați de mii de studenți și cadre didactice care le-au făcut o caldă primărie, manifestându-și în acest fel recunoștința și bucuria de a-l avea în mijlocul lor.

Vizita tovarășului Nicolae Ceaușescu în instituțiile de învățămînt superior din Capitală a constituit o nouă expresie a preocupării constante a conducătorii de partid și de stat pentru bunul mers al școlii superioare românești, a grijii permanente de a asigura perfecționarea activității ei în coordonanță cu cerințele actuale și de perspectivă ale pregătirii noilor promoții de specialiști necesari economiei, științei și culturii noastre socialiste.

După vizitarea instituțiilor de învățămînt superior tovarășul Nicolae Ceaușescu împreună cu ceilalți conducători de partid și de stat au luat parte la mitingul consacrat deschiderii noului an universitar.

Piața Romană. Zeci de mii de studenți au venit aici și pe adevărat din împrejurimi. Este o atmosferă însușitoare, de puternică entuziasm, caracteristică marilor intrări ale tineretului. Pe pancarte și panouri sînt scrise urări închinare partidului și statului. Se scandează puternic „Ceaușescu”, „Ceaușescu — P.C.R.”, „Ceaușescu și poporul”. Studenții bucureșteni își exprimă și cu acest prilej dragostea și recunoștința fierbinte față de Partidul Comunist Român și conducerea sa pentru condițiile minunate de viață și învățare create, hotărîrea lor fermă de a înălța cu sîrguință și pasiune pentru a deveni constructori de nădejde ai socialismului și comunismului în patria noastră.

Ovații și urale puternice estese sosirea la miting a conducătorilor de partid și de

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU la mitingul din Piața Romană

Stimați tovarăși profesori,
Dragi prieteni studenți,

Cu ocazia inaugurării noului an de învățămînt superior — eveniment de seamă în viața slujitorilor școlii și a tineretului studios — permiteți-mi să vă adresez dumneavoastră — profesorilor, conferențiarilor, lectorilor și asistenților, precum și studenților din București și din celelalte centre universitare ale României — un salut călduros din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice).

Începeți noul an universitar în climatul de intensă activitate creatoare generat de hotărîrile Congresului al X-lea al partidului, care au trasat programul ridicării României pe noi trepte de civilizație și prosperitate, al făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate în patria noastră. Vă este cunoscută amploarea deosebită a sarcinilor cuprinse în acest program care își propune să determine creșterea puternică a forțelor de producție, satisfacerea tot mai deplină a nevoilor materiale și spirituale ale poporului, perfecționarea nelăcomată a relațiilor socialiste de producție, dezvoltarea democrației socialiste, crearea tuturor condițiilor care să permită omului să se simtă cu adevărat stăpîn pe destinele sale, pe munca sa, în patria sa. (Aplauze prelungite).

Congresul al X-lea a trasat un vast program de dezvoltare a bazei materiale a societății noastre socialiste. Avem de îndeplinit un uriaș volum de investiții. În cincinalul următor, trebuie să realizăm un volum de construcții de peste 200 miliarde lei, să dezvoltăm intens ramurile industriale moderne, să promovăm larg progresul tehnic, să asigurăm totodată perfecționarea conducerii și planificării activității economice, organizarea superioară a producției și a muncii, să creăm condiții pentru ca agricultura noastră socialistă să obțină producții tot mai înalte și, prin aceasta, să contribuie la satisfacerea tot mai deplină a

necesităților de bunuri de consum ale poporului. Toate acestea impun perfecționarea activității statului, simplificarea aparatului administrativ și asigurarea unei legături mai strînse a acestuia cu masele, îmbunătățirea continuă a muncii instituțiilor centrale și locale — condiții esențiale pentru îndeplinirea marilor sarcini puse de Congresul al X-lea în fața întregului nostru popor.

Problema repartizării judicioase a forței de muncă este una din cele mai importante preocupări ale partidului și statului, o condiție de bază a dezvoltării societății noastre socialiste. Preocupă în mod deosebit conducerea noastră de partid și de stat faptul că în timp ce în unele întreprinderi, pe unele șantiere de construcții se resimte lipsa brațelor de muncă, a specialiștilor — din care cauză multe utilaje moderne lucrează la o capacitate redusă — în birouri, în ministere, într-o serie de instituții centrale și locale se află un mare număr de specialiști și de funcționari, a căror muncă este prea puțin productivă pentru societatea noastră. Este timpul să punem capăt acestei stări de lucruri. (Vii aplauze). Spiritul de dreptate socială, de echitate, răspunderea pe care comunitățile o au față de construcția orînduirii socialiste și comuniste în România impun adoptarea unor măsuri hotărîte pentru mai buna folosire a forței de muncă, pentru o repartizare cât mai judicioasă a oamenilor în sectoarele hotărîtoare ale producției materiale, ale dezvoltării științei, învățămîntului și culturii. Ne preocupăm de aceste probleme și dorim ca pînă la sfîrșitul anului să realizăm o îmbunătățire substanțială în acest domeniu. (Aplauze puternice).

Vreau să mă adresez de aci — de la această adunare a cadrelor didactice din învățămîntul superior și a studenților din București — a celor ingineri și specialiști, acelor cetățeni ai patriei noastre care lucrează în diferite funcții administrative, cu îndemnul de a merge acolo unde cer interesele poporului nostru, în întreprinderile de producție, în institutele

de cercetare științifică, pentru a contribui cu toată priceperea și forțele lor la făurirea cit mai grabnică a societății socialiste multilaterale dezvoltate în România. (Aplauze puternice).

Desigur, a trece dintr-o muncă în alta sau dintr-un oraș în altul, nu este ușor; dar trebuie ca toți să înțelegem că îndeplinirea programului de dezvoltare a socialismului, de înflorire a patriei noastre, cere fîcătoria dintre noi eforturi — dacă este nevoie și sacrificii; vreau să subliniez în același timp că fiecare cetățean al patriei noastre își are asigurat locul de muncă și vîm face totul ca acolo unde va fi trimis pentru a munci să aibă și condiții de viață cât mai bune. (Vii aplauze).

Și pentru a nu mai reveni asupra acestei probleme vreau să mă adresez și dumneavoastră, studenților din București și din întreaga țară. Este adevărat, sîntem abia la începutul anului universitar și, cu cei care vor absolvi în acest an, mai este timp să discutăm despre aceasta. Profit totuși de această întîlnire pentru a cere și viitorilor absolvenți, întregii noastre studenții, să fie gata să meargă acolo unde necesitățile dezvoltării multilaterale a patriei, ale înfloririi societății noastre socialiste o impun — în întreprinderi industriale și agricole, în spitale, în facultăți și institute de cercetare, în școli.

Astăzi învățați în țara noastră 150.000 de studenți — o armată puternică. Pînă la sfîrșitul cincinalului științei, învățămîntului și culturii. Ne preocupăm de aceste probleme și dorim ca pînă la sfîrșitul anului să realizăm o îmbunătățire substanțială în acest domeniu. (Aplauze puternice).

Avem, tovarăși, în fața noastră un cîmp imens de muncă și

realizări, un grandios program de dezvoltare a României socialiste. Îndeplinirea lui în bune condiții depinde în primul rînd de valoarea materialului nostru uman, de numărul și competența cadrelor de care dispunem. Aceasta cere pregătirea a mii și mii de ingineri, economiști, agronomi, constructori, oameni de știință și cultură, medici, profesori — de specialiști și muncitori cu înaltă calificare, capabili să dea viață obiectivelor înalte și stabile stabilite de Congres, să asigure ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a întregii noastre activități.

Îes în evidență astfel marea răspundere ce revine învățămîntului nostru superior, corpului profesoral din facultăți și institute, sarcinile deosebite de importante pe care le are de îndeplinit școala — principalul instrument de formare a cadrelor. În societatea noastră învățămîntul este parte integrantă a grandioaselor opere de construire a socialismului, o necesitate primordiale a mersului înainte, un sector de importanță hotărîtoare pentru întreaga viață a națiunii noastre socialiste.

În condițiile progresului rapid al întregului nostru sistem de învățămînt, școala superioară a cunoscut o deosebită dezvoltare, înscrind-se printre cele mai de seamă realizări ale orînduirii socialiste. Învățămîntul nostru superior și-a adus contribuția la pregătirea a zeci și zeci de mii de specialiști care lucrează în toate sectoarele economiei, științei și culturii, participă activ la viața publică din țara noastră, muncesc cu devotament și abnegație pentru înflorirea României socialiste, îndeplinind cu cinste marile sarcini trasate de partid.

Acordăm o deosebită prețuire activității neobosite, pline de entuziasm și dăruire, desfășurate de cadrele didactice din institutele de învățămînt superior pentru formarea noilor generații de constructori ai socialismului și le adresăm, la acest început de an universitar, în numele conducerii de partid și de stat, calde felicitări pentru rezultatele obținute, urări de noi succese în activitatea lor viitoare. (Aplauze puternice).

De asemenea, cu acest prilej festiv adresăm cele mai calde felicitări studenților noastre, care, prin munca sa, prin pasiunea cu care învață, dovedește o înaltă responsabilitate față de viitorul său, față de cauza socialismului, a înfloririi României socialiste și vă urez dumneavoastră, întregii studenții, la început de an școlar, multe satisfacții, mult succes la învățatură. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

Evidențind realizările importante obținute în dezvoltarea învățămîntului superior, este necesar, desigur, să le raportăm neîntrerupt la cerințele înaltării patriei noastre pe drumul progresului material și spiritual, al civilizației moderne, impresionantului salt pe care îl înregistrează astăzi cunoașterea universală, știința și tehnica. Direcțiile Comitetului Central și Legația învățămîntului, adoptate anul trecut — care au intrunit adeseuna deplină a slujitorilor școlii, a întregului popor — au stabilit, într-o concepție unitară și de largă perspectivă, direcțiile și cadrul organizatoric al modernizării învățămîntului superior, căile pentru continuarea sporire a eficienței sale sociale.

Programul prevăzut de partid a început să prindă viață, exercitînd o influență pozitivă tot mai însemnată asupra activității în acest domeniu. S-au luat măsuri pentru stabilirea duratei studiilor în funcție de nevoile reale ale pregătirii cadrelor în diferite specialități, pentru perfecționarea planurilor de învățămînt și asigurarea unui raport mai judicios între activitățile aplicative și cele teoretice, s-au înființat secții de subingineri. Au fost constituite senatele și consiliile profesionale ale universităților, institutelor și facultăților, dezvoltîndu-se democrația universitară, creîndu-se condiții mai bune pentru participarea nemijlocită a cadrelor didactice și a studenților la organizarea și desfășurarea activității din învățămîntul superior.

Am vizitat astăzi câteva institute de învățămînt superior din Capitală — Institutul agronomic, Univer-

sitatea București, Institutul de petrol și gaze — și am putut constata cu satisfacție că pregătirile pentru începerea cursurilor sînt mai bune decît în trecut, ceea ce ne dă garanția că în anul ce urmează vom obține succese și mai mari în învățămîntul superior din țara noastră. Am vizitat, de asemenea, Politehnica, noul edificiu al acestui institut, care, deși nu este complet terminat, constituie de pe acum o adevărată cetate a învățămîntului superior.

Cred că este necesar să se acorde mai multă atenție dotării laboratoarelor din învățămîntul superior; este de acum timpul ca — o dată cu folosirea mai judicioasă, mai rațională a bazei materiale de care dispunem, precum și a mijloacelor bănești afectate de stat pentru nevoile învățămîntului — să asigurăm înzestrarea facultăților cu aparatură de laborator și cu alte utilaje moderne spre a crea condiții ca studenții noștri să învețe în condiții tot mai bune. Considerăm că este necesar ca în cursul acestui an să trecem la măsuri hotărîte pentru a rezolva aceste probleme deosebit de importante pentru învățămîntul superior. (Vii aplauze).

Condițiile minunate pe care le vor avea studenții de la Politehnică, de la Academia de științe economice și de la celelalte institute trebuie să constituie pentru ei un imbold de a nu preocupă nimic pentru a învăța cît mai bine, spre a deveni specialiști de înaltă calificare în domeniul pe care și l-au ales. (Aplauze puternice).

Deși nu a trecut decît puțin timp de la inițierea de către partid a acțiunii de modernizare a școlii, se poate afirma că viața confirmă justetea programului stabilit. Cu toate acestea, ceea ce s-a realizat pînă în prezent nu epuizează posibilitățile de perfecționare a învățămîntului superior, gama de măsuri preconizate de partid. De altfel, trebuie spus, tovarăși, că niciodată nu vom putea afirma că am atins perfecțiunea; întotdeauna vom mai avea ceva de îmbunătățit. Cadrele didactice și Ministerul Învățămîntului trebuie

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la mitingul din Piața Romană

(Urmare din pag. 1)

să se preocupe, an de an, de ridicarea pe trepte tot mai înalte a învățământului nostru superior, pentru că numai astfel vom putea pune pasul cu revoluția tehnicoștiințifică la care asistăm astăzi. (Vii aplauze). Ministerul Învățământului, conducerea institutelor și facultăților trebuie să acționeze cu mai multă perseverență, să depună o activitate organizatorică concretă mai intensă pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a Directivelor Comitetului Central și a Legii învățământului.

Se impune înainte de toate o mai mare preocupare pentru perfecționarea continuă a învățământului în pas cu noile cuceriri ale științei, cu exigențele progresului economic, tehnico-științific și cultural al patriei. Sint necesare din partea cadrelor didactice eforturi sporite pentru a fi ele înțelese la curent cu ceea ce este nou în disciplinele respective, pentru a putea preda studenților cunoștințe la nivelul științei mondiale. Se impune, în același timp, o muncă asiduă de documentare și informare: universitățile și institutele noastre trebuie să creeze condiții cadrelor didactice și studenților pentru a-și îmbogăți neincetat cunoștințele.

O condiție de bază pentru ridicarea nivelului științific al predării în învățământul superior este împletirea organică între munca didactică și cercetare — aceasta reprezentând o cerință obiectivă a introducerii unui spirit creator la toate categoriile, a modernizării școlii noastre superioare. Cadrele didactice au, totodată, datoria să încurajeze multilateral participarea studenților la activitatea de cercetare, să le dezvolte deprinderile, să le stimuleze pasiunea pentru munca științifică.

Trebuie, de asemenea, să fie întărită continuitatea procesului de învățământ, să se asigure respectarea fermă a normelor vieții universitare, fără de care nu se poate desfășura în bune condiții activitatea didactică, pregătirea temeinică a tineretului studențesc, a viitorilor specialiști. Ministerul Învățământului a dat dovadă de lipsă de exigență, admittând anul trecut celor care au rămas repețenți, după trei zile, reexaminarea. Oare e posibil, tovarășii, ca peste noapte să se obțină pregătirea necesară promovării unui examen? Există o lege a învățământului, adoptată de cel mai înalt for al țării — Marea Adunare Națională — și ea este obligatorie pentru toată lumea. Trebuie să se pună capăt oricărei încălcări a legii. Noi ne preocupăm cu toată atenția să creăm condiții bune de învățământ tineretului, astfel încât să-și poată face pe deplin datoria față de patrie. Unii tineri se cred, însă, „ingenioși” dacă, trăgând chiulul la cursuri — cum se spune în popor — reușesc, totuși, să promoveze examenele. Se înșală! Ei își trag chiulul lor înșelă. Chiar dacă vor promova, vor rămâne pînă la urmă niște mediocrități. Societatea noastră nu are nevoie de asemenea „specialiști”. În universități nu au ce căuta asemenea tineri; trebuie să promoveze cursurile învățământului superior numai cei care doresc cu adevărat să învețe. Nu trebuie să admitem ca locul tinerilor care vor să învețe să fie ocupat de chiulanții și de lenesii. Voi înșelă, studenții, trebuie să aveți o atitudine exigentă față de colegii voștri cu asemenea mentalitate, pentru că ei — deși puțin la număr — compromit numele de student, vă compromit pe voi toți și, de aceea, nu au ce căuta în facultăți.

Trebuie să facem în așa fel ca institutele noastre să devină cu adevărat cetăți de știință și cultură, în stare să dea societății numai cadre temeinic pregătite. Omul de mîine, constructor al socialismului și comunismului, nu poate fi dect un om cu un larg orizont cultural și științific, cu o solidă pregătire de specialitate; numai astfel, el va putea participa în mod conștient, cu întreaga sa energie și putere de muncă, la transformarea societății, la făurirea noii orinduri.

Este necesar, tovarășii, să se asigure o mai strînsă legătură a învățământului cu viața, cu practica; cadrele didactice sint chemate să organizeze în așa fel activitatea din facultăți și institute încît, concomitent cu însușirea cunoștințelor teoretice necesare, viitorii specialiști să poată dobîndi și o temeinică pregătire practică spre a se integra cît mai rapid și cu rezultate cît mai bune în construcția socialistă în muncă concretă. În orientarea învățământului superior este necesar să se țină în mai mare măsură seama de cerințele stricte ale diferitelor domenii și sectoare, de nevoile generate de evoluția în perspectivă a economiei, științei și culturii în țara noastră.

O sarcină de prim ordin a învățământului nostru universitar este să asigure studenților o temeinică pregătire ideologică, materialist-dialectică. În acest sens, o importanță deosebită are predarea disciplinelor sociale, care au sarcina de a asigura înarmarea studenților noastre cu înțelegerea justă a proceselor dezvoltării societății. Cadrele de științe sociale mai au mult de făcut pentru a putea contribui, pe măsura cerințelor partidului, la ridicarea nivelului ideologic al studenților, pentru a ancora aceste discipline în realitățile noastre social-politice, în preocupările actuale ale partidului și statului nostru, în problematica vieții internaționale, a evoluției societății contemporane. Nu este suficient a repeta citate din operele clasice. Studierea operelor acestora are o importanță deosebită pentru formarea culturii ideologice marxist-leniniste; dar predarea lor scolastică, memorarea mecanică a unor citate și a unor teze generale, care au răsunat unor condiții obiective date, nu ajută la îndrumarea ideologică temeinică a specialiștilor noștri, a studenților, în spiritul creator al concepției materialist-dialectice despre lume. Studenții de mîine, indiferent în ce domenii vor lucra, trebuie să fie în stare să se orienteze just în problemele complexe ale vieții sociale, să știe să acționeze în mod conștient, să contribuie la orientarea justă a dezvoltării societății noastre socialiste. Numai dacă se realizează acest de- ziderat ne putem declara satisfăcuți de felul cum se predau științele sociale în universități; pînă atunci mai avem mult de făcut. Trebuie acționat cu mai multă hotărîre pentru a face ca și în acest domeniu nivelul învățământului să fie corespunzător cerințelor puse de partid în etapa de astăzi. (Vii aplauze).

Predarea disciplinelor sociale trebuie să răspundă în mai mare măsură dorințelor studenților de a cunoaște, de a-și înarma cu criteriile științifice care sînt la de- a posibilitățile să discearnă ceea ce este înaintat de ceea ce este perimat și retrograd în curentele de idei contemporane, să-și ajute să-și însușească temeinic ideologia marxist-leninistă, metoda materialist-dialectică de gândire și cercetare, filozofia revoluționară a partidului nostru, a clasei muncitoare.

În învățământul nostru superior, al în ce privește pregătirea de specialiști cît și ideologică a studenților un rol de o deosebită importanță au organele de partid și de tineret. Ele trebuie să pună în centrul activității lor preocuparea de a ajuta tineretul să-și însușească cunoștințele moderne în toate domeniile, să-și aducă contribuția la transformarea fiecărui student, a fiecărui viitor specialist într-un luptător activ pentru cauza socialismului și comunismului, pentru fericirea poporului român. (Aplauze puternice).

traie al poporului pentru progresul general al țării. În lunile care au mai rămas pînă la sfîrșitul anului va trebui ca în toate sectoarele de activitate să fie intensificate eforturile pentru îndeplinirea integrală a tuturor sarcinilor planului anual și crearea condițiilor optime în vederea trecerii la îndeplinirea obiectivelor ultimului an al actualului cincinal. O atenție sporită trebuie acordată creșterii productivității muncii, reducerii cheltuielilor de producție și îmbunătățirii calității mărfurilor — care au o importanță hotărîtoare în ridicarea continuă a eficienței activității economice, în valorificarea resurselor de care dispune economia noastră socialistă. Este necesar, de asemenea, ca organele de partid și de stat să se ocupe în mod deosebit de îndeplinirea planului de investiții, de darea în funcțiune la termenele stabilite a tuturor obiectivelor și capacităților de producție — ce care depinde sporirea potențialului economic al țării, creșterea volumului producției, realizarea prevederilor întregului plan cincinal.

Sarcini importante revin de asemenea țărânilor noastre, tuturor oamenilor muncii din agricultură în strîngerea recoltei și realizarea la timp și în condiții bune a lucrărilor agricole, pentru asigurarea unor producții ridicate în anul viitor. Doresc, de la acest miting al tineretului universitar, să adresez un salut călduros clasei noastre muncitoare — forța principală a societății noastre socialiste — căreia tineretul întregul nostru popor îi datorăm condițiile pe care le are pentru învățare, pentru o viață bună, liberă și fericită. (Vii aplauze).

Doresc, de asemenea, să adresez țărânilor noastre, muncitorilor din agricultură, un călduros salut și să le urez succes în activitatea pe care o desfășoară. (Vii aplauze). Îndeplinirea marilor sarcini care ne stau în față în domeniul dezvoltării economice, științei, culturii, al perfecționării continue a întregii vieți sociale impune întărirea continuă a răspunderii în muncă în toate sectoarele și la toate nivelele de activitate. Mersul nostru înainte, progresul societății nu pot fi obținute printr-o activitate în general, ci prin muncă concretă, practică, desfășurată cu competență și răspundere de fiecare cetățean într-un sector sau altul al construcției socialiste. Fiecare om al muncii — indiferent de locul unde lucrează, de funcția pe care o ocupă în ierarhia socială — trebuie să înțeleagă că unicul criteriu de apreciere a contribuției pe care o aduce la dezvoltarea societății noastre este munca și numai munca — cantitatea, calitatea și eficiența activității sale sociale.

Noi apreciem și stimăm pe toți acei care în trecut și-au adus contribuția în diferite domenii de activitate la dezvoltarea societății, dar nimeni nu poate trăi din meritele din trecut. Secare trebuie să muncim cu toate forțele în prezent, pentru creșterea victoriei. Este un bun luptător pentru socialism și comunism acela care pe lângă muncă în luptă pentru progres general al României socialiste. (Aplauze puternice).

Este dreptul societății noastre să promoveze pe cei care muncesc cu pasiune, cu energie, cu entuziasm pentru îndeplinirea îndatoririlor ce le revin, și să-i treacă în stele muncii pe cei care nu corespund. Aceasta este adevărata criză fapt de om, grăie pentru fetichele întregii noastre societăți, a întregii noastre popor! Numai așa ne vom face datoria de comuniști! (Vii aplauze).

Iată, tovarășii, ce sarcini mărețe stau în fața poporului nostru. La îndeplinirea tuturor acestor obiective ale dezvoltării economice și social-culturale a țării, corpul profesoral, universitar, trebuie să-și aducă o importanță contribuție. Studenții, ca de altfel întreaga generație înmărată a patriei noastre, sint chemați să joace un rol activ în toate domeniile vieții social-politice, să participe nemijlocit — alături de întregul popor — la dezbaterile marilor probleme ale construcției socialiste, la elaborarea și transpunerea în viață a politicii partidului și statului nostru. Tocmai de aceea

am considerat necesar ca la înfăptuirea cu studențimea din București să dezbaterem nu numai problemele legate de începerea anului universitar, ci și probleme legate de dezvoltarea generală a societății noastre. Nici un cetățean, cu atât mai mult un tânăr student, un profesor, nu poate să nu se preocupe, să nu-și spună părerea și să nu participe la găsirea căilor pentru progresul rapid al patriei noastre. Tocmai în această constă dezvoltarea democrației — socialiste — în aragerea și participarea activă a tuturor cetățenilor țării la progresul multilateral al societății, la rezolvarea tuturor problemelor politicii interne și externe a statului nostru. (Vii aplauze).

Dragi tovarășii,

Muncind pentru asigurarea bunului mers al construcției socialiste în țara noastră, pentru ridicarea patriei pe noi trepte de dezvoltare social-economică, de civilizație, ne aducem, totodată, contribuția la cauza generală a socialismului, a progresului și păcii. Este un adevăr incontestabil că, cu cît fiecare țară socialistă este mai puternică și înfloritoare, cu atât cresc forța și prestigiul sistemului mondial socialist, spreose influența ideilor comunismului asupra conștiinței oamenilor muncii de pretutindeni.

Tocmai de aceea partidul nostru este preocupat de faptul că între țările socialiste există o serie de divergențe și acționează cu perseverență în direcția găsirii căilor pentru depășirea acestora. Numai în măsura în care țările socialiste vor reuși să realizeze între ele o strînsă colaborare în toate domeniile de activitate, să asigure o în- traajutorare multilaterală în spiritul internaționalismului socialist și al marxism-leninismului — pornind de la asigurarea dezvoltării independente, suverane a fiecărui stat socialist și în același timp de la interesele întăririi forței și unității întregului sistem socialist — pu- tem asigura progresul tot mai rapid al fiecărei țări socialiste, triumful socialismului și păcii în lume. (Aplauze puternice).

Tineretul universitar are datoria de a-și aduce și el contribuția la această nobilă cauză a partidului și poporului nostru. Acționând în spiritul politicii internaționaliste a partidului nostru, el trebuie să-și dezvolte legăturile de prietenie, colaborare și de solidaritate cu tineretul universitar din toate țările socialiste, cu mișcarea studențescă democratică și progresistă internațională, să contribuie activ la îndeplinirea idealurilor înaintate ale tineretului studios de pretutindeni.

Anul acesta s-au împlinit 30 de ani de la izbucnirea celui de-al doilea război mondial. Aceasta ne reamintește că jertfa a trebuit să dea omeni, că jertfa a dat poporului nostru din cauza lipsei de unitate a forțelor progresiste, a faptului că s-au făcut concesii fasciștilor, forțelor agresive. De aceea, considerăm că astăzi este mai important ca oricînd să acționăm în vederea unitii tuturor forțelor antifașiste într-un larg front de luptă împotriva imperialismului, fiind conștienți că asemenea unitate arese forțe pot împiedica imperialismul să arunce oare nirea într-un nou război mondial, să aducă pacea în lume. (Aplauze puternice).

Pornind de la răspunderea pe care o am în fața poporului, în fața mișcării revoluționare internaționale, România milităm activ pentru dezvoltarea colaborării cu toate statele, fără deosebire de orientare socială. Ea acționează neobosit pentru îndeplinirea securității europene, lichidarea focarelor de încălzire, a pericolului de război; pe continentul nostru și în întreaga lume, realizarea desinderii internaționale. Fundamental în asigurarea acestor deziderate majore ale umanității este respectarea neabătută a independenței și suveranității naționale, a egalității în drepturi, a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, corespunzător intereselor și aspirațiilor sale supreme — fără nici un amestec din afară.

Noi apreciem că în condițiile de

astăzi fiecare popor, mare sau mic, poartă răspunderea pentru salvarea securității mondiale și trebuie să-și aducă contribuția la soluționarea problemelor internaționale, la dezvoltarea colaborării și asigurarea păcii.

În lumea de astăzi devine tot mai necesar să se pună capăt, pentru totdeauna folosirii forței în relațiile dintre state, să se asigure soluționarea tuturor litigiilor și diferențelor pe calea tratativelor, a discuțiilor pașnice, constructive. În această privință s-a dovedit a fi deosebit de eficace metoda, verificată de viață, a dezvoltării unor largi relații de colaborare între state și națiuni, a promovării principiilor coexistenței pașnice între țări cu orinduri sociale diferite.

Doresc ca la această adunare să exprim, încă o dată, solidaritatea noastră cu lupta poporului vietnamez pentru dezvoltarea liberă și independentă a patriei sale, să exprim dorința întregului nostru popor de a se pune cît mai iute capăt războiului din Vietnam, de a fi retrase trupele Statelor Unite și ale aliaților lor, de a fi lăsat poporul vietnamez să-și rezolve problemele singur, corespunzător voinței sale, fără nici un amestec din afară. (Aplauze puternice).

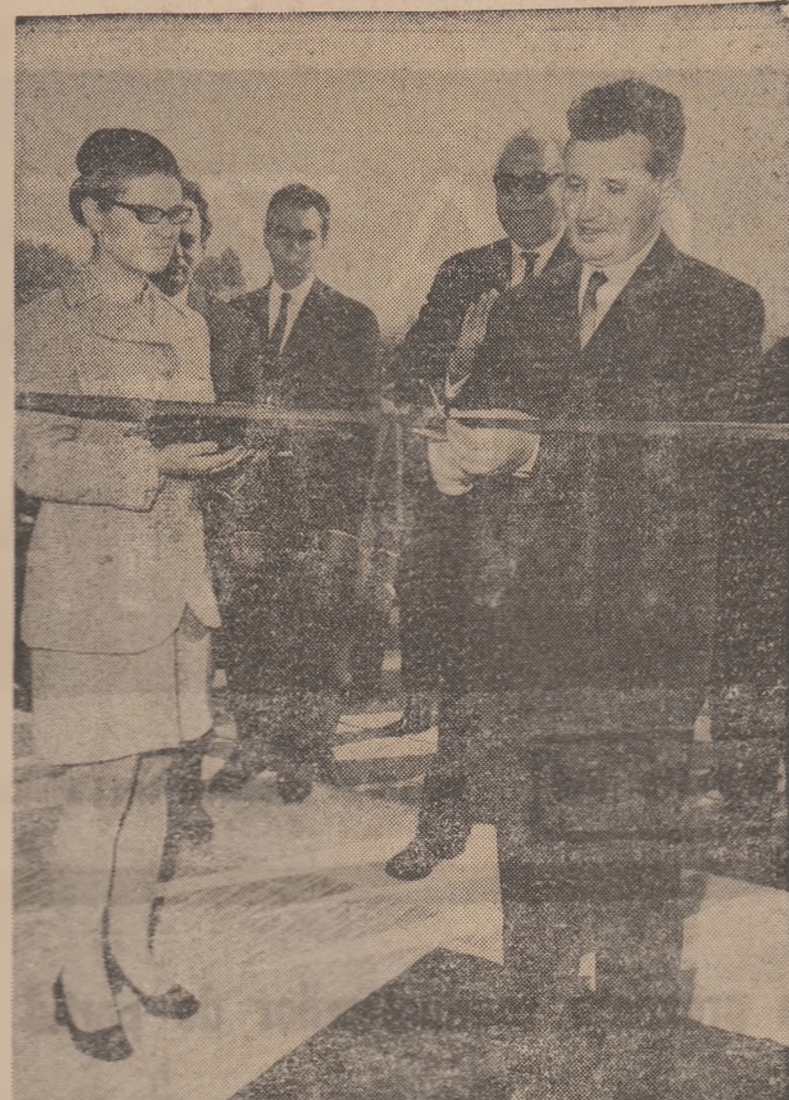
De asemenea, ne exprimăm îngrijorarea față de continuarea și agravarea conflictului din Orientul Mijlociu și dorința noastră de a se ajunge la soluționarea grabnică a acestui conflict pe baza Rezoluției Consiliului de Securitate din 1967, realizîndu-se retragerea trupelor izraeliene din pe teritoriile arabe ocupate și asigurarea independenței și integrității tuturor statelor din această zonă a lumii. Exprimăm această opinie pornind de la faptul că pacea și securitatea internațională sint o cauză supremă a tuturor popoarelor, a întregii omeniri și cu toții trebuie să milităm, cu toate forțele, pentru a se instaura pacea pe toate continentele globului.

Tineretul nostru studențesc, tinăra generație a țării trebuie să consacre acestui măreț tel etanul său viguros, energia sa clocoțitoare, militînd împreună cu întregul nostru popor, sub conducerea partidului comunist, pentru asigurarea triumfului telurilor socialismului, ale păcii și progresului în întreaga lume.

Partidul comunist, guvernul țării, întregul popor dau o înaltă apreciere tineretului studențesc din patria noastră, crescut și format în condițiile orindurii noi, devotat partidului, legat: trup și suflet de interesele și aspirațiile poporului, ale societății noastre socialiste. La acest început de un universitar să adresez, tovarășii studenților, îndemnul de a munci cu ritm și pasiune pentru a cuceri grandioasa cîștigată a științei moderne, pentru a-și îmbogăți continuu mintea cu urzile descoperirii ale genului uman, cu măreșele cuceriri ale cunoașterii contemporane. Sint încercările ca veți depune toate eforturile pentru a vă îndeplini înaltele îndatoriri ce vă revin — și vă urăm din toată inima să încheiați anul pe care îl inaugurați astăzi cu rezultate strălucite la învățare și noi realizări în pregătirea pentru muncă și viață. (Aplauze puternice).

Urez, de asemenea, cadrelor didactice din învățământul superior, cadrelor universitare și consilierilor profesionale noi și tot mai importante succese în ridicarea nivelului științific al predării, în formarea tinerii generații, în întreaga lor muncă mînată și de mare răspundere. (Aplauze puternice).

Avem deplina convingere că învățământul superior va inscrie noi realizări de seamă în efortul general al poporului nostru pentru progresul economiei, științei și culturii, pentru realizarea amplitului program trasat de Congresul al X-lea al partidului în vederea făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate în România. (Vii aplauze). Vă doresc tuturor — profesori, conferențieri, lectori, asistenți și studenți — din București și din întreaga țară — multă putere de muncă, sănătate și fericire în viață. (Aplauze puternice; urale. Se scandează miințe în șir: „Ceaulescu”, „P.C.R.”. Cei prezenți la adunare ovaționează îndelung pentru partid, pentru Comitetul Central).

Tovarășul Nicolae Ceaușescu tîind panglica inaugurată a primului corp de cîdări al noului edificiu al Institutului politehnic

S-a deschis noul an universitar

(Urmare din pag. 1-a)

stat. Studenții flutură buchețe de flori. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat urcă la balconul cîdării Academiei de studii economice, Minute în șir nu conținesc uralele în întreaga piață.

Cuvîntul de deschidere a mitingului a fost rostit de prof. univ. Miron Constantinescu, membru în învățământului. În continuarea au luat cuvîntul șeful de docent Jean Liviu, șeful sectorului Universității din București, conf. Ilie Gheorghe, secretar al Comitetului de partid de la Institutul de construcții, studenta Doina Mateescu, din anul V al Institutului medico-farmaceutic, prof. dr. docent George Bărbulescu, șeful Institutului politehnic București, studentul Constantin Ungureanu, din anul I al Academiei de studii economice și Irimie Ispăș, președintele Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din centrul universitar București.

În urale și ovațiile entuziaste ale miilor de participanți la miting a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost subliniată în numeroase rînduri de aplauze puternice, de urale marcînd atașamentul profund al întregului tineret studios al țării față de partidul comunist, față de conducerea sa. Prețioasele indicații date de tovarășul Nicolae Ceaușescu corpului profesoral, studențesc, îndemnul adresat noilor promoții de intelectuali de a se încadra efortului general al națiunii noastre, acolo unde economia țării are nevoie de ei și unde se făuresc toate bunurile materiale și spirituale, au fost primite cu deplină satisfacție de către masele de studenți, cu dorința vie de a fi cît mai folositori țării și poporului român, măreșii opere de construire a socialismului. Mitingul studenților bucu-

reșteni s-a transformat într-o manifestare plină de însuflețire a adevizii neclintite a tineretului, a întregului popor la politica marxist-leninistă promovată consecvent de partid, pentru înflorirea României, pentru făurirea obiectivului stabilit de Congresul al X-lea — societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Deschiderea noului an de învățămînt superior a prilejuit festivități asemîndătoare și în alte centre universitare din țară la care au participat mii de studenți, cadre didactice, oameni de știință și cultură. La manifestări au luat parte conducătorii de partid și de stat: la Iași — Ion Gheorghe Maurer, la Cluj — Paul Niculescu-Mizil, la Galați — Gheorghe Pană, la Brașov — Gheorghe Rădulescu, la Tg. Mureș — Virgil Trofin, la Timișoara — Ilie Verdeț, la Craiova — Leonte Răutu.

Intr-o atmosferă însuflețită, de puternic entuziasm, participanții la festivitățile prilejuite de deschiderea noului an universitar au adoptat telegrame adresate Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care studenții, cadrele didactice, întregul personal științific și tehnic din centrele universitare își exprimă atașamentul față de politica partidului, hotărîrea de a ridica pe noi trepte nivelul învățămîntului, creația științifică, de a munci cu abnegație și devotație pentru edificarea socialismului în scumpa noastră patrie.

Adunări consacrate deschiderii noului an de învățămînt universitar au avut loc și la Bacău, Baia Mare, Constanța, Oradea, Petroșani, Pitești, Ploiești, Suceava.

Aniversări școlare la Cojocna și Ciocina

Duminică trecută, în comuna Cojocna din județul Cluj, a avut loc un eveniment deosebit, prilejuit de aniversarea a 175 de ani de existență a școlii generate din comună. De la înființare, școala și-a adus un aport prețios la răspîndirea științei și culturii în rîndul sătenilor.

Mulți din foștii profesori și elevi prezenți la această sărbătorire au evocat momente din istoria trecutului școlii și au evidențiat condițiile bune în care se desfășoară astăzi, în școală, procesul de învățămînt. Festivitățile desfășurate cu această ocazie au prilejuit întîlnirea a mai multor generații de elevi, care au participat, împreună cu dascălii și elevii de astăzi, la programul interesant și

Școala generală din Cojocna

variat prezentat de formațiile artistice ale școlii.

În urmă cu o sută de ani, Școala din Ciocina, județul Ialomița, își primea prima serie de elevi. La 28 septembrie s-a sărbătorit, într-un cadru festiv, centenarul școlii, la care și-au dat întîlnire foștii elevi, profesorii și tinăra generație de astăzi a școlii.

La adunarea festivă a luat cuvîntul, printre alții, directorul școlii, care a prezentat istoricul școlii și realizările ei de astăzi, exprimînd angajamentul întregului colectiv didactic de a munci neobosit pentru a contribui și mai departe la realizarea sarcinilor care care partidul le-a trasat învățămîntului.

V. APOSTOL

„Căutătorii de comori”

În scopul educării patriotice a pionierilor și școlărilor prin cunoașterea istoriei poporului nostru, a trumuseșilor și boagiilor (înului natal, consiliul organizației pionierilor de la școala generală din comuna Chiojdăneca a organizat o serie de acțiuni care să stimuleze preocupările pentru formarea unei

colecții muzeistice în școală. Pînă acum au fost selecționate peste 170 uzele de muncă, cusături populare, ustensile pentru industria casnică, vase de lut, documente de interes istoric, cultural etc. care atestă obiceiurile, ceremoniile și jocurile populare ale locuitorilor comunei. Faptul că pionierii au început să cerceteze trecutul satului pentru a pune bazele unui muzeu a mobilizat și pe mulți dintre locuitorii, care au pus la dispoziția muzeului obiecte de artă populară vechi.

Completat cu unele materiale legate de specificul etnografic și folcloric al localității, cu fotografii etc. muzeul de la Școala generală din Chiojdăneca va constitui un mijloc important în însușirea istoriei locale de către elevi. Drumulele, vizitele, întîlnirile cu bătrînii satului și alte acțiuni propuse pentru noul an școlar vor îmbogăți muzeul școlii și vor completa monografia satului, pe care colecțivul di-

dactic al școlii, împreună cu elevii, și-au propus să o întocmească.

PROF. ANDREI PETRE

Horticultori pasionați

La Școala generală din comuna Reteag, județul Bistrița-Năsăud, există un cerc de horticultură care a obținut rezultate deosebite în activitate. Grupul în funcție de preferințe, micii horticultori, îndrumați cu pricepere și răbdare de profesorul Romulus Mărgineanu, îngrijesc arbuștii, florile și legumele de pe terenul experimental al școlii. Activitatea practică a cercului este completată de seșiune de lucru la care membrii cercului susțin referate cu teme interesante ca „Plante medicinale”, „Cum folosim grădina din jurul casei” etc. Participînd în număr ma-

re la acest cerc, elevii și-au însușit foarte bine materia predată la lecțiile de botanică, iar datorită pregătirii lor practice au devenit de un real folos părinților în activitățile hortice.

Anul acesta membrii cercului vor efectua cu precădere lucrări de îngrijirea și întreținerea culturii vi- ticole de vie și a pomilor fructiferi.

ROADELE UNEI

munci organizate

Cu mult elan elevii Școlii generale din comuna Satchinez, județul Timis, au muncit sub îndrumarea profesorilor de agricultură-biologie pe terenurile legumicole și viticole ale cooperativei agricole de producție din localitate. În timpul acestei activități elevii au dobîndit numeroase cunoștințe agrico-

le, au îndrăgît această muncă, mulți dintre ei luînd hotărîrea ca după absolvirea școlii generale să-și continue studiile pentru a se dedica muncii agricole. În felul acesta, activitățile practice au reușit să le formeze elevilor priceperi și deprinderi și să le stimuleze dragostea pentru meseriile din domeniul agriculturii.

O mărturie a rezultatelor pozitive obținute o constituie și faptul că activitatea elevilor a fost recompensată cu o sumă importantă de bani, care completează fondurile școlii, va permite achiziționarea unor mijloace tehnice didactice moderne.

PROF. L. DUNAJECZ

DEBUTUL ACTIVITĂȚII PRACTICE LA CLASA A IX-A

- Cind eforturile scolii sint corelate cu sprijinul întreprinderii • Practica să facă permanent apel la cunoștințele de fizică, chimie, matematică • Nevoia unui îndrumar al practicii
- Cursuri pentru cei ce conduc practica •

Ceea ce caracterizează în mod pronunțat activitatea la clasele a IX-a și X-a ale școlii generale de 10 ani este profilul practic dat de instruirea în producție a elevilor acestor clase, paralel cu însușirea cunoștințelor de cultură generală. Primele roade ale acestei orientări în direcția pregătirii teoretice și practice pentru profesie se pot constata încă de pe acum, după numai trei săptămâni de școală. Elevii dovedesc un interes deosebit pentru munca practică în producție. Aceasta trebuie să ne stimuleze în asigurarea celor mai bune condiții ca pregătirea pentru profesie să se realizeze cu succes, dînd satisfacția așteptată de elevi și de părinții acestora. Raidul întreprinderi de redacția noastră își propune să prezinte câteva aspecte sesizate la acest început de an și să facă unele sugestii pentru bunul mers pe mai departe al activității de instruire practică.

Problema instruirii practice în producție a elevilor clasei a IX-a este de o importanță esențială pentru succesul școlii de 10 ani. Tocmai de aceea, cu multe luni înainte deschiderii cursurilor școlare, atît pe linia organelor de stat ale învățămîntului, cît și în coloanele presei de specialitate s-a atras atenția conducătorilor de școli asupra necesității de a se lua toate măsurile pregătitoare, astfel încît practica în producție să se desfășoare în bune condiții încă din primele zile de școală.

Dintr-un sondaj făcut în mai multe școli de 10 ani din Capitală și din județul Galați rezultă că în mare parte instruirea practică a început așa cum fusese planificată, adică la profilurile și în întreprinderile dinaintea stabilite.

La Școala generală nr. 163 din sectorul 7 al Capitalei, cele 3 clase a IX-a desfășoară practica la Întreprinderea de agregate frigorifice, la Întreprinderea pentru precizarea lemnului-mobilă și în atelierul propriu pentru croșerie și arizantă. Celor 2 grupe, de câte 16 elevi fiecare, ce-și fac instruirea practică la Întreprinderea de agregate frigorifice, sub conducerea prof. maestrului Ion Petre, li s-a făcut în prima zi de practică o temeinică instruire asupra tehnicii securității și protecției muncii, după ce, bine documentat și cu multă însuflețire și tact pedagogic, profesorul maestrul le-a vorbit despre frumusețea și perspectivele profesiei de lăcătuș agregate frigorifice. Totodată elevilor li s-au dat indicații asupra modului de lucru cu caietul de practică în care ei vor face schița fiecărui obiect lucrat și vor descrie procesul tehnologic. Aceasta, ne-a spus maestrul instructor, îl deprinde de pe elev cu o muncă sistematică, bine concepută, iar, pe de altă parte, îl creează deprinderi de muncă ordonată, disciplinată. Pentru ca nivelul pregătirii practice realizat în clasele a IX-a și a X-a ale școlii generale să depășească cadrul în care se instruiți „meșteșugărești” este necesar ca în întregul proces de instruire practică să se facă permanent apel la cunoștințele de fizică, chimie, matematică ale elevilor, caietul de practică să oglindescă fiecare fenomen vizat de aceste discipline în efectuarea pieselor sau a diferitelor lucrări.

În cea de a doua zi de practică cele două grupe ale prof. Ion Petre, pe baza înțelegerii prealabile cu întreprinderea au luat contact cu procesul tehnologic de ansamblu, vizitînd și primind explicații la fiecare sector de muncă. Elevii li s-a explicat în ce constă specificul lucrului la secțiile de dezmembrare agregatelor, degresarea și spălarea pieselor, repararea pieselor pe secții pentru recondiționare, montaj, rodajul la bancul de probă, finisare și vopsire, după care au fost repartizați pentru muncă efectivă. Pentru însuflețirea cu care elevii, muncitorii și conducerea acestei întreprinderi au inaugurat colaborarea dintre școală și cultura generală și producție este relevant exemplul elevului Anghel Marian, care lucrează sub îndrumarea șefului Nicolae Constantin a reușit după prima zi de practică efectivă să strunjească 40 de piese. Pentru buna desfășurare a zilelor de practică conducerea întreprinderii a

delegat pe maestrul Vasile Grozea care împreună cu maestrul instructor al școlii asistă și îndrumă activitatea practică a fiecărui elev. Ei sînt convinși că, în condițiile unei preocupări bine conjugate și coordonate din partea școlii și a întreprinderii, instruirea practică a elevilor clasei a IX-a și a X-a va obține un succes deplin pe linia teoriei și practice pentru activitatea școlii generale de 10 ani. Prof. maestrul Ion Petre este de părere că pentru succesul deplin al instruirii practice, pentru realizarea unei culturi tehnice adecvate se simte nevoia unor ore speciale de tehnologia meseriei. În acest sens am reținut propunerea lui că din cele două ore afectate săptămînal studiului electrotehnicii una să poată fi folosită pentru tehnologia metalelor la clasa a IX-a iar la clasa a X-a această oră să poată fi utilizată pentru tehnologia meseriei. Am reținut propunerea cu convingerea că va fi examinată și soluționată de către direcția de resort din minister.

La aceeași școală, 163, două clase a IX-a de fete, fac instruire practică la croitorie și artizanat în atelierul propriu. Pînă acum însă nu s-a adus în școală decît o parte din utilajul necesar muncii practice, astfel încît prof. maestrul Alexandru Birman nu a putut trece la lucru efectiv cu toate cele 6 grupe de care se ocupă. Cu toate acestea, din primele lecții de practică am reținut accentul pus de profesoară pe dezvoltarea gustului pentru frumos. Ea a examinat cu elevii unele probleme de bază ale artei decorative (ce este, din ce se inspiră, elementele folosite, armonia culorilor, locul elementelor folclorice) exemplificîndu-le cu obiecte și materiale executate personal. Elevii au fost, de asemenea, îndrumați asupra modului cum se ține evidența lucrărilor în caietul de practică și asupra alcătuirii devizului pentru fiecare obiect în parte. Profesoara maistră Alexandra Birman și-a adunat o bogată colecție de material didactic de artizanat care ilustrează specificul folcloric din mai toate regiunile țării. Am notat aceeași receptivitate și însuflețire a elevilor pentru orele de practică, precum și unele greutăți. Dintre acestea nevoia unui îndrumar elaborat de direcția de resort din Ministerul Învățămîntului sau de Institutul de științe pedagogice cu indicații care să suplimenteze lipsa programelor pentru orele de practică, mai ales în cazurile cînd acestea nu se efectuează în întreprinderi ci se desfășoară în ateliere organizate în școală. De asemenea am reținut propunerea ca să se organizeze cursuri de instruire și cu profesorii maistri, de genul cărora au fost organizate cu profesorii care predau la clasa a IX-a obiectele de cultură generală. Aceste cursuri ar putea fi inițiate, de pildă, în vacanța de iarnă a elevilor și ar putea să soluționeze numeroase probleme de ordin metodic ce se ridică în munca celor care se ocuă de instruirea practică a elevilor clasei a IX-a a școlii de cultură generală.

Un start bun al practicii în producție au avut și alte școli generale din Capitală, ca, de pildă, Școlile generale nr. 146, 141, din sectorul 6 sau Școala generală nr. 32 din sectorul 2. La această școală funcționează o clasă a IX-a

la carei elevi fac practică la uzina Electroaparataj sub conducerea prof. maestrului Vasile Mares, Directorul școlii prof. Francisc Francisc ne-a relatat că, după primele rezultate obținute de elevi la practică, s-a întărit convingerea, exprimată de conducerea întreprinderii încă de la încheierea contractului cu școala, că la absolvenții clasei a IX-a elevii vor putea obține foarte ușor calificarea pentru profesia de montatori aparate electrice. La Școala generală nr. 2 din comuna Independența, județul Galați, practica celor 29 elevi ai clasei a IX-a se desfășoară sub conducerea ing. Ioan Ispas de la C.A.P., care-i inițiază pe elevii în zootehnie, legumicultură și viticultură. Inspectorul general al Inspectoratului școlar din Galați, prof. Eugen Cioparu, ne-a relatat buna coordonare realizată între Întreprinderea 11 Iunie și Uzina mecanică din Galați cu Școala generală nr. 28 pentru desfășurarea practicii în producție a elevilor clasei a IX-a. Inspectorul școlar șef pentru sectorul 6 din Capitală, prof. Teodor Novac sublinia sprijinul deosebit dat de conducerea Uzinei de mașini electrice, cea a Întreprinderii „Tricotajul roșu” și cea a centralei P.T.T. pentru efectuarea în bune condiții a practicii în producție a elevilor clasei a IX-a. Din păcate multe alte întreprinderi din Capitală n-au manifestat nici un interes pentru practica în producție a elevilor.

După relațiile tovarășului Inspector Vasile Dinu de la Inspectoratul școlar și ministrului, multe școli generale de 10 ani sînt nevoite să rezolve această problemă apelînd la rezervele personale ale directorilor și profesorilor. Dacă din învățămînt în școli respectivă există elevi ai clasei a IX-a interesată în conducerea unor întreprinderi, atunci practica în producție se poate realiza. Dacă nu, se zăseso o mulțime de contraargumente. O atitudine negativă față de practica în producție a elevilor a fost înregistrată de pildă la Filatura „Dacia” care n-a vrut nicăieri să primescă elevi la practică, la I.R.A. 3 și la alte întreprinderi. Cum astfel de atitudini au fost semnalate și în unele județe este imperios necesar ca problema să fie soluționată urgent la nivelul ministerelor respective. Acestea trebuie să dea dovadă că au înțeles, mai întîi, că instrucția și educația tineretului este nu numai o problemă a învățămîntului ci una din preocupările întregului popor și, apoi, că instruirea practică a elevilor clasei a IX-a a școlii generale este strîns legată de viitoarele cadre de muncitori care vor lucra în întreprinderi.

Raid anghetă realizat de CONST. RĂDOI

Știm că în școlile de 10 ani desfășoară activitatea mai multe comisii metodice. Și-au dezvoltat ele pe deplin utilitatea? Sînt de folos în ansamblul muncii școlare?

— Și noi ne-am pus de multe ori această întrebare. Problema a fost viu discutată încă de pe vremea cînd se desfășurau dezbaterile pregătitoare ale Legii Învățămîntului și a Statutului personalului didactic. Ne întrebăm chiar: este necesar să le păstrăm sau putem renunța la ele? După o analiză atentă ne-am format convingerea că există de forme noi de perfecționare profesională care s-au revendicat mai de curînd necesitate — cum ar fi sesiunile metodic-științifice, cursurile organizate din 5 în 5 ani etc. — și au loc foarte bine și formele vechi, să zicem, tradiționale: comi-

șii metodice, cercurile pedagogice, consiliile profesionale etc.

Dacă renunțăm la comisiile metodice numai pentru simplul motiv că trecerea anilor le-au perimat înseamnă, de fapt, să începem să răsim cu întregul cortegiu de căutări ale nepotului.

— Aceasta este și părerea marilor majorități a celor cu care am discutat. Dar mai sînt și alții care socotesc studiul individual singura și cea mai bună formă de perfecționare profesională, iar dintre formele organizate, utile și eficiente numai cele superioare cum ar fi, de pildă, cursurile postuniversitare organizate de Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice.

— Noi sîntem de părere că cerințele actuale ale procesului de învățămînt necesită o perfecționare continuă și în forme variate, fiecare din aceste forme avînd specificul și nivelul său. Ca am care lucrăm deosebit în școală să permit să porosec de la observarea că mai sînt colegi care fac din studiul individual o „cenușăreasă” a activității școlare, că în școli sînt învățători și profesori fără experiență, că alții, deși în vîrstă, au cunoștințe rămase în urmă. În sfîrșit, mai există și categoria celor comizi care își conștientizează căva dorință de perfecționare profesională și doresc să participe la activitatea metodic-științifică. Renunșarea la munca organizată în cadrul comisiilor metodice ar fi o posibilitate deosebită de a se perfecționa profesional. Cred că fără comisiile metodice cei pe care le-am citat mai sus ar respira ușurat. Alții, însă, care au preocupări de studiu, care se pregătesc pentru a obține graude didactice, nu vor primi nicodată participarea lor la ședințele comisiilor metodice ca o simplă formalitate.

— Să recunoștem însă că, intr-adevăr, unele acțiuni ale comisiilor metodice sînt niște simple formalități, simple puncte dintr-un plan care trebuie îndeplinit.

— Asta așa este. Nu neg faptul că activitatea metodică poate fi acuzată de formalism. Dar cred că pe nedrept se aruncă vina pe forma de organizare a comisiilor metodice. Nu-i de vină forma, ci formalismul din unele școli, adică acei directori, acei responsabili de comisie sau chiar învățătorii și profesorii care nu se străduiesc suficient să dea de la o etapă la alta un conținut nou, interesant activității metodice.

— Ce ar trebui întreprins atunci pentru a face mai interesantă activitatea metodică?

— Întîi cred că trebuie creat un cadru propice pentru cultivarea întregului și setei de studiu. Comisia metodică trebuie transformată într-un colectiv de lucru, într-un laborator de creație didactică. În fiecare școală munca în cadrul comisiilor trebuie să fie cea care stimuleze creșterea pedagogică, pregătirea pentru examenele și colleețiile de grad, elaborarea unor lucrări și comunicări metodic-științifice. Am încercat să facem cîte ceva în acest sens și în școala noastră, dar, desigur, mai mult avem de făcut de acum înainte. Activitatea comisiilor metodice de la noi se ghidează după un plan de perspectivă întins pe 4 ani — asta pentru a nu ne repeta; și pentru a nu crea paralelism. În mod obișnuit, în cadrul comisiilor se concentrează întreaga activitate. Fiecare profesor participă activ la ședințele periodice. La întocmirea referatelor, la elaborarea listelor bibliografice pe diferite teme, la analiza programelor și manualelor. Comisia coordonează asistențele, schimbul de experiență, organizează expoziții didactice, excursii școlare cu temă.

— Imi inchipui că la bunul mers al activității metodice contribuie mult inițiativa dv. Simțim nevoia unor îndrumări din partea organelor superioare de învățămînt?

— Da. Nevoia unei îndrumări se simte, mai cu seamă, că ea n-a fost aproape de loc prezentă. Dar să fim drepiți, n-am vrea acum o îndrumare care să ne sufocă, care să ne dea țipare fixe, care să nu se potrivească realităților concrete din școala noastră. Pe plan central am vrea mai multă literatură pe această temă. (De fapt, mai mult, e greșit spus pentru că nu există de loc). La nivele județean am vrea un mai larg schimb de experiență, îndeosebi în ce privește activitatea comisiilor metodice a diriginților. În sfîrșit, am vrea odată și odată realizate deșiderate mai vechi: crearea unor cabinete metodice, a unei case a școlii didactice, a unei biblioteci pedagogice care să ne ajute nemijlocit în muncă. Trebuie făcut ceva pentru învierea activității metodice.

— Este necesară o revitalizare a activității comisiilor metodice? Ce propuneri ați avea în acest sens?

— În viitor cred că trebuie să se înființeze comisii metodice nu numai în unitățile școlare unde sînt create condiții școlare, de pildă unde sînt cel puțin trei profesori de aceeași specialitate. Includerea în aceste comisii a unor specialiști irudite trebuie făcută însă cu mare discernămint. Cu alte cuvinte, ideal este ca întodeuna comisiile metodice să fie omogene, lucru pe care îl socotesc pe deplin realizabil în marea majoritate a liceelor și de la caz la caz în școlile generale.

O altă propunere. Să nu se organizeze comisii metodice de dragul de a le avea. Acolo unde nu sînt condiții, unde nu există suficiente forțe să nu se creeze comisii, căci ele nu vor putea fi decît artificiale, hibride. Cadrele didactice rămase în afara comisiilor metodice își pot perfecționa pregătirea lor și prin studiul individual, obligație care, de altfel, revine tuturor profesorilor, învățătorilor și educatoarelor. De asemenea, cei necuprinși în comisiile metodice pot participa la celelalte forme de ridicare a nivelului profesional: consiliile pedagogice, cercuri pedagogice, consfățiri pe specialități, cursuri postuniversitare etc.

O atenție deosebită trebuie acordată în viitor stabilirii tematicii dezbaterilor, programîndu-se numai teme și subiecte care constituie într-adevăr răspunsuri la problemele ce se ivesc în activitatea fiecărei școlii și a fiecărui colectiv didactic. Vorbeam mai înainte de folosirea aceluorși forme de desfășurare a ședințelor comisiilor metodice. Desigur în viitor trebuie folosite forme cît mai variate, mai atractive, ponderea avînd-o dezbaterile vii, realizate cu participarea activă a tuturor, în spiritul de deplină colegialitate. Este obligatoriu pentru o bună reușită, ca toți membrii comisiei să fie sinceri animați de dorința de a-și împărtăși reciproc opiniile în legătură cu succesele și, mai ales, cu insuccesele lor. De aici derivă și o altă necesitate: toți membrii comisiei metodice ar trebui să vină bine pregătiți pentru dezbaterile temei propuse în așa fel încît ea să se discute la un nivel ridicat, să ducă la găsirea unor soluții judicioase și eficiente.

În sfîrșit trebuie spus că dacă nu vom îndruma și controla cu atenție și cu competență aceste comisii, ele nu vor putea să obțină rezultatele pe care le dorim. Cred că trebuie făcut mult mai mult decît s-a făcut pînă în prezent de către organele în drept (directori și inspectori) pentru transformarea comisiilor metodice în niște organisme vii, în adevărate forme de perfecționare profesională.

Convorbiri realizate de MIRCEA IONEL

De un timp și-a făcut loc formalismul în activitatea metodică desfășurată la nivelul școlilor, activitate care, prin însăși menirea ei trebuie să fie promotore a spiritului novator. Nu de puține ori am remarcat în discuțiile purtate cu cadrele didactice impresii, opinii, concluzii care exprimau în formulări diferite ideea că se discută lucruri cunoscute și arhicunoscute.

Chiar dacă este o doză de exagerare trebuie recunoscut că multe din comisiile metodice din școli sînt foarte departe de menirea lor. De aici și foarte îndreptățite critici ce le-au fost aduse atît în presă, cît și în cadrul diferitelor consfățiri ale cadrelor didactice. Pot deveni comisiile metodice adevărate forme de perfecționare profesională? Pot fi viabile, utile și eficiente? Oare cum sînt putea ele redobîndi vitalitatea? — Iată întrebări care ar merita să facă obiectul unor dezbateri și în cadrul inspectoratelor școlare, căroro, prin Legea Învățămîntului, le revine sarcina de a organiza și îndruma aceste activități.

Din dialogurile pe care le-am avut cu mai mulți profesori pe tema activității comisiilor metodice transcriem mai jos două.

Prof. ELENA BRÎNDUȘA:

„Nu-i de vină forma, ci formalismul care conduc munca metodică”

Comuna Cervenia, județul Teleorman. Școala generală de aici ne era cunoscută prin rezultatele bune pe care le-a obținut în instruirea și educarea elevilor și prin alte acțiuni pe care le-a organizat colectivul de cadre didactice. Sîm de vorbă cu prof. Elena Brîndușă, directoarea școlii.

— Știm că în școlile de 10 ani desfășoară activitatea mai multe comisii metodice. Și-au dezvoltat ele pe deplin utilitatea? Sînt de folos în ansamblul muncii școlare?

— Și noi ne-am pus de multe ori această întrebare. Problema a fost viu discutată încă de pe vremea cînd se desfășurau dezbaterile pregătitoare ale Legii Învățămîntului și a Statutului personalului didactic. Ne întrebăm chiar: este necesar să le păstrăm sau putem renunța la ele? După o analiză atentă ne-am format convingerea că există de forme noi de perfecționare profesională care s-au revendicat mai de curînd necesitate — cum ar fi sesiunile metodic-științifice, cursurile organizate din 5 în 5 ani etc. — și au loc foarte bine și formele vechi, să zicem, tradiționale: comi-

șii metodice, cercurile pedagogice, consiliile profesionale etc. Dacă renunțăm la comisiile metodice numai pentru simplul motiv că trecerea anilor le-au perimat înseamnă, de fapt, să începem să răsim cu întregul cortegiu de căutări ale nepotului.

— Aceasta este și părerea marilor majorități a celor cu care am discutat. Dar mai sînt și alții care socotesc studiul individual singura și cea mai bună formă de perfecționare profesională, iar dintre formele organizate, utile și eficiente numai cele superioare cum ar fi, de pildă, cursurile postuniversitare organizate de Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice.

— Noi sîntem de părere că cerințele actuale ale procesului de învățămînt necesită o perfecționare continuă și în forme variate, fiecare din aceste forme avînd specificul și nivelul său. Ca am care lucrăm deosebit în școală să permit să porosec de la observarea că mai sînt colegi care fac din studiul individual o „cenușăreasă” a activității școlare, că în școli sînt învățători și profesori fără experiență, că alții, deși în vîrstă, au cunoștințe rămase în urmă. În sfîrșit, mai există și categoria celor comizi care își conștientizează căva dorință de perfecționare profesională și doresc să participe la activitatea metodic-științifică. Renunșarea la munca organizată în cadrul comisiilor metodice ar fi o posibilitate deosebită de a se perfecționa profesional. Cred că fără comisiile metodice cei pe care le-am citat mai sus ar respira ușurat. Alții, însă, care au preocupări de studiu, care se pregătesc pentru a obține graude didactice, nu vor primi nicodată participarea lor la ședințele comisiilor metodice ca o simplă formalitate.

— Să recunoștem însă că, intr-adevăr, unele acțiuni ale comisiilor metodice sînt niște simple formalități, simple puncte dintr-un plan care trebuie îndeplinit.

— Asta așa este. Nu neg faptul că activitatea metodică poate fi acuzată de formalism. Dar cred că pe nedrept se aruncă vina pe forma de organizare a comisiilor metodice. Nu-i de vină forma, ci formalismul din unele școli, adică acei directori, acei responsabili de comisie sau chiar învățătorii și profesorii care nu se străduiesc suficient să dea de la o etapă la alta un conținut nou, interesant activității metodice.

— Ce ar trebui întreprins atunci pentru a face mai interesantă activitatea metodică?

— Întîi cred că trebuie creat un cadru propice pentru cultivarea întregului și setei de studiu. Comisia metodică trebuie transformată într-un colectiv de lucru, într-un laborator de creație didactică. În fiecare școală munca în cadrul comisiilor trebuie să fie cea care stimuleze creșterea pedagogică, pregătirea pentru examenele și colleețiile de grad, elaborarea unor lucrări și comunicări metodic-științifice. Am încercat să facem cîte ceva în acest sens și în școala noastră, dar, desigur, mai mult avem de făcut de acum înainte. Activitatea comisiilor metodice de la noi se ghidează după un plan de perspectivă întins pe 4 ani — asta pentru a nu ne repeta; și pentru a nu crea paralelism. În mod obișnuit, în cadrul comisiilor se concentrează întreaga activitate. Fiecare profesor participă activ la ședințele periodice. La întocmirea referatelor, la elaborarea listelor bibliografice pe diferite teme, la analiza programelor și manualelor. Comisia coordonează asistențele, schimbul de experiență, organizează expoziții didactice, excursii școlare cu temă.

— Imi inchipui că la bunul mers al activității metodice contribuie mult inițiativa dv. Simțim nevoia unor îndrumări din partea organelor superioare de învățămînt?

— Da. Nevoia unei îndrumări se simte, mai cu seamă, că ea n-a fost aproape de loc prezentă. Dar să fim drepiți, n-am vrea acum o îndrumare care să ne sufocă, care să ne dea țipare fixe, care să nu se potrivească realităților concrete din școala noastră. Pe plan central am vrea mai multă literatură pe această temă. (De fapt, mai mult, e greșit spus pentru că nu există de loc). La nivele județean am vrea un mai larg schimb de experiență, îndeosebi în ce privește activitatea comisiilor metodice a diriginților. În sfîrșit, am vrea odată și odată realizate deșiderate mai vechi: crearea unor cabinete metodice, a unei case a școlii didactice, a unei biblioteci pedagogice care să ne ajute nemijlocit în muncă. Trebuie făcut ceva pentru învierea activității metodice.

— Este necesară o revitalizare a activității comisiilor metodice? Ce propuneri ați avea în acest sens?

— În viitor cred că trebuie să se înființeze comisii metodice nu numai în unitățile școlare unde sînt create condiții școlare, de pildă unde sînt cel puțin trei profesori de aceeași specialitate. Includerea în aceste comisii a unor specialiști irudite trebuie făcută însă cu mare discernămint. Cu alte cuvinte, ideal este ca întodeuna comisiile metodice să fie omogene, lucru pe care îl socotesc pe deplin realizabil în marea majoritate a liceelor și de la caz la caz în școlile generale.

O altă propunere. Să nu se organizeze comisii metodice de dragul de a le avea. Acolo unde nu sînt condiții, unde nu există suficiente forțe să nu se creeze comisii, căci ele nu vor putea fi decît artificiale, hibride. Cadrele didactice rămase în afara comisiilor metodice își pot perfecționa pregătirea lor și prin studiul individual, obligație care, de altfel, revine tuturor profesorilor, învățătorilor și educatoarelor. De asemenea, cei necuprinși în comisiile metodice pot participa la celelalte forme de ridicare a nivelului profesional: consiliile pedagogice, cercuri pedagogice, consfățiri pe specialități, cursuri postuniversitare etc.

O atenție deosebită trebuie acordată în viitor stabilirii tematicii dezbaterilor, programîndu-se numai teme și subiecte care constituie într-adevăr răspunsuri la problemele ce se ivesc în activitatea fiecărei școlii și a fiecărui colectiv didactic. Vorbeam mai înainte de folosirea aceluorși forme de desfășurare a ședințelor comisiilor metodice. Desigur în viitor trebuie folosite forme cît mai variate, mai atractive, ponderea avînd-o dezbaterile vii, realizate cu participarea activă a tuturor, în spiritul de deplină colegialitate. Este obligatoriu pentru o bună reușită, ca toți membrii comisiei să fie sinceri animați de dorința de a-și împărtăși reciproc opiniile în legătură cu succesele și, mai ales, cu insuccesele lor. De aici derivă și o altă necesitate: toți membrii comisiei metodice ar trebui să vină bine pregătiți pentru dezbaterile temei propuse în așa fel încît ea să se discute la un nivel ridicat, să ducă la găsirea unor soluții judicioase și eficiente.

Convorbiri realizate de MIRCEA IONEL

Formalismul este o boală incurabilă a comisiilor metodice?

De un timp și-a făcut loc formalismul în activitatea metodică desfășurată la nivelul școlilor, activitate care, prin însăși menirea ei trebuie să fie promotore a spiritului novator. Nu de puține ori am remarcat în discuțiile purtate cu cadrele didactice impresii, opinii, concluzii care exprimau în formulări diferite ideea că se discută lucruri cunoscute și arhicunoscute.

Chiar dacă este o doză de exagerare trebuie recunoscut că multe din comisiile metodice din școli sînt foarte departe de menirea lor. De aici și foarte îndreptățite critici ce le-au fost aduse atît în presă, cît și în cadrul diferitelor consfățiri ale cadrelor didactice. Pot deveni comisiile metodice adevărate forme de perfecționare profesională? Pot fi viabile, utile și eficiente? Oare cum sînt putea ele redobîndi vitalitatea? — Iată întrebări care ar merita să facă obiectul unor dezbateri și în cadrul inspectoratelor școlare, căroro, prin Legea Învățămîntului, le revine sarcina de a organiza și îndruma aceste activități.

Din dialogurile pe care le-am avut cu mai mulți profesori pe tema activității comisiilor metodice transcriem mai jos două.

Prof. ELENA BRÎNDUȘA:

„Nu-i de vină forma, ci formalismul care conduc munca metodică”

Comuna Cervenia, județul Teleorman. Școala generală de aici ne era cunoscută prin rezultatele bune pe care le-a obținut în instruirea și educarea elevilor și prin alte acțiuni pe care le-a organizat colectivul de cadre didactice. Sîm de vorbă cu prof. Elena Brîndușă, directoarea școlii.

— Știm că în școlile de 10 ani desfășoară activitatea mai multe comisii metodice. Și-au dezvoltat ele pe deplin utilitatea? Sînt de folos în ansamblul muncii școlare?

— Și noi ne-am pus de multe ori această întrebare. Problema a fost viu discutată încă de pe vremea cînd se desfășurau dezbaterile pregătitoare ale Legii Învățămîntului și a Statutului personalului didactic. Ne întrebăm chiar: este necesar să le păstrăm sau putem renunța la ele? După o analiză atentă ne-am format convingerea că există de forme noi de perfecționare profesională care s-au revendicat mai de curînd necesitate — cum ar fi sesiunile metodic-științifice, cursurile organizate din 5 în 5 ani etc. — și au loc foarte bine și formele vechi, să zicem, tradiționale: comi-

șii metodice, cercurile pedagogice, consiliile profesionale etc. Dacă renunțăm la comisiile metodice numai pentru simplul motiv că trecerea anilor le-au perimat înseamnă, de fapt, să începem să răsim cu întregul cortegiu de căutări ale nepotului.

— Aceasta este și părerea marilor majorități a celor cu care am discutat. Dar mai sînt și alții care socotesc studiul individual singura și cea mai bună formă de perfecționare profesională, iar dintre formele organizate, utile și eficiente numai cele superioare cum ar fi, de pildă, cursurile postuniversitare organizate de Institutul central de perfecționare a cadrelor didactice.

— Noi sîntem de părere că cerințele actuale ale procesului de învățămînt necesită o perfecționare continuă și în forme variate, fiecare din aceste forme avînd specificul și nivelul său. Ca am care lucrăm deosebit în școală să permit să porosec de la observarea că mai sînt colegi care fac din studiul individual o „cenușăreasă” a activității școlare, că în școli sînt învățători și profesori fără experiență, că alții, deși în vîrstă, au cunoștințe rămase în urmă. În sfîrșit, mai există și categoria celor comizi care își conștientizează căva dorință de perfecționare profesională și doresc să participe la activitatea metodic-științifică. Renunșarea la munca organizată în cadrul comisiilor metodice ar fi o posibilitate deosebită de a se perfecționa profesional. Cred că fără comisiile metodice cei pe care le-am citat mai sus ar respira ușurat. Alții, însă, care au preocupări de studiu, care se pregătesc pentru a obține graude didactice, nu vor primi nicodată participarea lor la ședințele comisiilor metodice ca o simplă formalitate.

— Să recunoștem însă că, intr-adevăr, unele acțiuni ale comisiilor metodice sînt niște simple formalități, simple puncte dintr-un plan care trebuie îndeplinit.

— Asta așa este. Nu neg faptul că activitatea metodică poate fi acuzată de formalism. Dar cred că pe nedrept se aruncă vina pe forma de organizare a comisiilor metodice. Nu-i de vină forma, ci formalismul din unele școli, adică acei directori, acei responsabili de comisie sau chiar învățătorii și profesorii care nu se străduiesc suficient să dea de la o etapă la alta un conținut nou, interesant activității metodice.

— Ce ar trebui întreprins atunci pentru a face mai interesantă activitatea metodică?

— Întîi cred că trebuie creat un cadru propice pentru cultivarea întregului și setei de studiu. Comisia metodică trebuie transformată într-un colectiv de lucru, într-un laborator de creație didactică. În fiecare școală munca în cadrul comisiilor trebuie să fie cea care stimuleze creșterea pedagogică, pregătirea pentru examenele și colleețiile de grad, elaborarea unor lucrări și comunicări metodic-științifice. Am încercat să facem cîte ceva în acest sens și în școala noastră, dar, desigur, mai mult avem de făcut de acum înainte. Activitatea comisiilor metodice de la noi se ghidează după un plan de perspectivă întins pe 4 ani — asta pentru a nu ne repeta; și pentru a nu crea paralelism. În mod obișnuit, în cadrul comisiilor se concentrează întreaga activitate. Fiecare profesor participă activ la ședințele periodice. La întocmirea referatelor, la elaborarea listelor bibliografice pe diferite teme, la analiza programelor și manualelor. Comisia coordonează asistențele, schimbul de experiență, organizează expoziții didactice, excursii școlare cu temă.

— Imi inchipui că la bunul mers al activității metodice contribuie mult inițiativa dv. Simțim nevoia unor îndrumări din partea organelor superioare de învățămînt?

— Da. Nevoia unei îndrumări se simte, mai cu seamă, că ea n-a fost aproape de loc prezentă. Dar să fim drepiți, n-am vrea acum o îndrumare care să ne sufocă, care să ne dea țipare fixe, care să nu se potrivească realităților concrete din școala noastră. Pe plan central am vrea mai multă literatură pe această temă. (De fapt, mai mult, e greșit spus pentru că nu există de loc). La nivele județean am vrea un mai larg schimb de experiență, îndeosebi în ce privește activitatea comisiilor metodice a diriginților. În sfîrșit, am vrea odată și odată realizate deșiderate mai vechi: crearea unor cabinete metodice, a unei case a școlii didactice, a unei biblioteci pedagogice care să ne ajute nemijlocit în muncă. Trebuie făcut ceva pentru învierea activității metodice.

— Este necesară o revitalizare a activității comisiilor metodice? Ce propuneri ați avea în acest sens?

— În viitor cred că trebuie să se înființeze comisii metodice nu numai în unitățile școlare unde sînt create condiții școlare, de pildă unde sînt cel puțin trei profesori de aceeași specialitate. Includerea în aceste comisii a unor specialiști irudite trebuie făcută însă cu mare discernămint. Cu alte cuvinte, ideal este ca întodeuna comisiile metodice să fie omogene, lucru pe care îl socotesc pe deplin realizabil în marea majoritate a liceelor și de la caz la caz în școlile generale.

O altă propunere. Să nu se organizeze comisii metodice de dragul de a le avea. Acolo unde nu sînt condiții, unde nu există suficiente forțe să nu se creeze comisii, căci ele nu vor putea fi decît artificiale, hibride. Cadrele didactice rămase în afara comisiilor metodice își pot perfecționa pregătirea lor și prin studiul individual, obligație care, de altfel, revine tuturor profesorilor, învățătorilor și educatoarelor. De asemenea, cei necuprinși în comisiile metodice pot participa la celelalte forme de ridicare a nivelului profesional: consiliile pedagogice, cercuri pedagogice, consfățiri pe specialități, cursuri postuniversitare etc.

O atenție deosebită trebuie acordată în viitor stabilirii tematicii dezbaterilor, programîndu-se numai teme și subiecte care constituie într-adevăr răspunsuri la problemele ce se ivesc în activitatea fiecărei școlii și a fiecărui colectiv didactic. Vorbeam mai înainte de folosirea aceluorși forme de desfășurare a ședințelor comisiilor metodice. Desigur în viitor trebuie folosite forme c

NOTE DE DRUM

ÎN R. D. G. LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Republica Democrată Germană aniversază la 7 octombrie 1969 două decenii de la proclamarea. Bilanțul preluat de această sărbătoare prezintă în sectorul învățământului importante realizări pe drumul creării și dezvoltării unei școli democratice, care să slujească în mod direct și amplu construcției socialismului.

Acordul de la Potsdam din 1945 prevedea ca învățământul să șteargă orice urmă a doctrinei naziste și militariste și să dezvolte concepțiile democratice. Un asemenea învățământ impunea, în primul rând, pregătirea unor noi educatori. 93 la sută din cadrele didactice au fost pregătite după anul 1945. În toamna anului 1945 au fost încadrați în învățământ 15.000 de învățători și profesori noi. Alți 25.000 au fost încadrați în anul următor. În anul 1949 existau în R.D.G. 65.207 învățători și profesori. Până în anul 1967 numărul lor a ajuns la 127.661. Paralel cu creșterea numerică s-a realizat și o creștere calitativă neîntreruptă, cu ajutorul numeroaselor mijloace pe care statul le-a pus la dispoziția învățământului.

PREOCUPĂRI ACTUALE

Intregul corp didactic este angajat acum într-un amplu proces de perfecționare a activității instructiv-educative. Se acordă o atenție deosebită organizării științifice a muncii, aplicării unor metode moderne în formarea elevilor, ca personalități socialiste multilaterale dezvoltate.

Învățământul obligatoriu de 10 ani, care se realizează prin școli generale politehnice, pregătește pe toți elevii pentru viață, pentru activitatea practică, realizându-se în felul acesta o prevedere a Constituției, care arată că „Toți tinerii au dreptul și datorită să învețe o meserie”. Așadar, în școala generală elevii primesc o pregătire de bază tehnico-științifică pentru profesia lor viitoare.

O preocupare stăruitoare se acordă în etapa actuală valorificării optime a timpului la orele de curs și dezvoltării capacității de judecată a elevilor. Cercetările pedagogice și experiența școlilor au dus la adoptarea unor soluții didactice prin care se obține acest rezultat. Pentru ca elevul și profesorul să nu consume timpul ori de curs cu scrisul, în predare se folosesc imprimare cu scheme pe care elevii urmăresc explicațiile profesorului, făcând numai unele completări. În pavilionul amenajat pentru învățământ la Tîrgul internațional din Leipzig am văzut prezentate câteva variante de aparate create pentru proiectarea schemelor, explicațiilor scrise de profesor, planșelor pe baza cărora sunt predate lecțiile. Se produc seturi de astfel de planșe pentru matematică, fizică, chimie, biologie, geografie etc. Planșele pentru geometrie care permit măsurarea de către profesor a figurilor geometrice montate ușurează mult explicațiile și asigură înțelegerea corectă a noțiunilor. Cunoștințele decupate cu magnet aplicabile pe tablă sînt de asemenea frecvente.

Tot în vederea valorificării maxime a timpului se ține ca examinarea orală să fie folosită tot mai rar, iar verificarea cunoștințelor să se facă pe calea extemporalelor, a răspunsurilor scrise la câteva întrebări esențiale din lecție. Și pentru aceasta se folosesc imprimare cu întrebări și rubrici care trebuie completate prin răspunsuri scurte și precise, sau cu desene pentru biologie și geografie pe care elevii urmează să scrie denumirile. Verificarea cunoștințelor întregii clase durează astfel doar 5-10 minute.

Sistemul acesta permite și profesorului să corecteze foarte rapid lucrările. Se face astfel cit mai mult loc în lecție discuțiilor cu elevii, antrenării lor la explicații, solicitării lor pe linia gândirii în vederea dezvoltării puterii de judecată. Sînt cazuri cînd un elev poate să nu fie ascultat oral niciodată în tot cursul anului școlar.

În învățământul din R.D.G. s-a introdus, începînd cu acest an școlar, o nouă materie de studiu la clasele a XI-a și a XII-a — activitatea practică științifică. Prin aceasta se realizează la un nivel superior învățământul politehnic. Această materie de învățămînt are un conținut variat, după posibilitățile școlii și interesul manifestat de elevi. Se pot face lucrări practice de electrotehnică, electronică, metrologie, agrotehnică, economie, statistică matematică; pot fi alese teme din domeniul științelor sociale, esteticii, limbilor străine. Alegerea temelor pentru astfel de lucrări se face dintr-o problematică concretă pe care o au de rezolvat întreprinderile sau instituțiile. Activitatea practică științifică a elevilor caută să răspundă unei necesități reale, să rezolve o problemă concretă pe care muncă unii colectiv o solicită, să fie cu alte cuvinte utilă imediat.

Activitatea practică prin care elevii învață să aplice ceea ce își însușesc la lecțiile teoretice de dezvoltă îndemnarea și le consolidează cunoștințele, îi familiarizează cu diferite lucrări, îi pregătește pentru muncă. Mulți dintre elevii claselor IX-X lucrează în vacanță în fabrici, în întreprinderi agricole și sînt plășiți pentru munca lor. Și școlile organizează cu elevii începînd din clasele V-VI activități productive care le aduc veștii. Elevii școlii din comuna Boossen bunăoară, repară garduri de fier, lanțuri de tractoare etc.

LA ȘCOALA DIN BOOSSEN

Vizita pe care am făcut-o la Școala generală din Boossen m-a prilejuit cunoașterea sub mai multe aspecte a activității acestei școli comunale. Școala se bucură de prestigiu prin tematica pregătire pe care o dă elevilor. 95 la sută din absolvenții anului trecut au terminat cu medii 9 și 10. Din cei 46 de absolvenți 27 au mers să lucreze la fabrica de tractoare din

apropiere, în construcții, la combinatul de fier sau în agricultură.

Directorul școlii, profesorul de pedagogie Utke, ne-a vorbit pe larg despre sprijinul pe care îl primește școala din partea autorităților locale. Conducerea școlii organizează întîlniri periodice cu primarii din comunele de unde vin elevii, pe care îi solicită în primul rînd în asigurarea frecvenței. De asemenea, la școală sînt invitați reprezentanții diferitelor sectoare de activitate comunală, conducătorii de întreprinderi, părinți. Cu acest prilej școala le face cunoscute problemele în care au nevoie sprijinul lor și acest sprijin este acordat cu multă înțelegere. Rezultatele acestui sprijin se văd în parte în condițiile materiale bune pe care le are școala, un local frumos, laboratoare moderne, săli de clasă cu mobilier bun, sală de gimnastică, o cantină care oferă elevilor o hrană consistentă.

Am stat de vorbă în această școală cu cîțiva profesori. Întrebat ce consideră a fi esențial în desfășurarea procesului didactic, profesorul Ioachim Aigner a spus: „În primul rînd să se trezească interesul elevilor pentru tema lecției și apoi ei să fie antrenăți în explicarea acesteia”. Lecția de geografie pe care a predat-o la clasa a VII-a ne-a arătat concret cum înțelege să aplice aceste principii didactice. Lecția a început cu o foarte scurtă lecție despre scufundarea Titanicului. Problema pusă de profesor după lecția a fost: — cum s-a putut descoperi locul scufundării? Elevii nu știau, dar erau foarte interesați să afle. Prin întrebări adresate clasei s-a explicat întreaga lecție pe care abia la sfîrșit profesorul a numit-o: coordonate geografice — paralele și meridiane.

Cu tânărul Volkmar Hoffmann, profesor de germană și științe sociale-politice, am vorbit despre încadrarea sa în activitatea acestui colectiv didactic. El ne-a relatat că începînd activității sale didactice nu a comportat nici o dificultate. Sînt încă de cînd era student în anul III la Institutul pedagogic, că va veni să lucreze în această școală. A vorbit cu ei despre această școală pentru prima dată am înțeles că școala este o instituție socială, că din Auerbach — profesori de germană, rusă și matematică și așa mai departe.

Verificările despre pregătirea viitoarelor cadre didactice în Institutul pedagogic din Auerbach, care are 400 de studenți și o școală de aplicație cu 450 elevi din clasele I-X, directorul pedagogic Heinz Roscher, ne-a vorbit pe larg despre pregătirea viitoarelor cadre didactice. Institutul pedagogic este specializat. Cel din orașul Halle pregătește pentru specialitățile fizică, chimie, matematică și științe sociale, cel din Auerbach — profesori de germană, rusă și matematică și așa mai departe.

Verificările despre pregătirea viitoarelor cadre didactice în Institutul pedagogic din Auerbach, care are 400 de studenți și o școală de aplicație cu 450 elevi din clasele I-X, directorul pedagogic Heinz Roscher, ne-a vorbit pe larg despre pregătirea viitoarelor cadre didactice. Institutul pedagogic este specializat. Cel din orașul Halle pregătește pentru specialitățile fizică, chimie, matematică și științe sociale, cel din Auerbach — profesori de germană, rusă și matematică și așa mai departe.

lucrit, cit și condițiile de muncă, programele pe baza cărora urma să predea, materialul didactic intuitiv de care dispunea școala; și-a cunoscut colegii. În aceste condiții, încadrarea sa în ritmul activității normale a școlii a fost ușoară, firească, fără probleme.

SPRIJINITORI APROPIAȚI

ÎN MUNCA EDUCATIVĂ

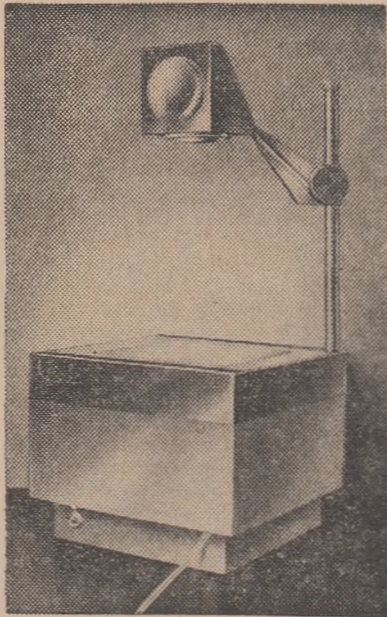
Un exemplu de legătura strînsă între școală, instituțiile de stat locale și cetățeni l-a oferit și școala generală nr. 19 din Berlin-Pankow. Consilierul școlar al acestui sector, profesorul Horst Schlegel, care ne-a însoțit în vizita la școala nr. 19, ne-a vorbit despre sprijinul pe care îl dau școlilor din Pankow întreprinderile, instituțiile, părinții, cetățenii de diferite profesii — funcționari, medici, militari, artiști, constructori etc. Legătura între școală și cetățeni se realizează în două sensuri. De la școală la cetățeni și de la cetățeni la școală. Școala ține conferințe pentru populație. Artiștii ajută școala în educația artistică, militarii în educația militară a elevilor ș.a.m.d. În multe acțiuni se întîlnesc și colaborează cadrele didactice și locuitorii. Această colaborare are rezultate binefăcătoare în procesul de educare a noilor generații.

PREGĂTIREA VIITORILOR

EDUCATORI

La Institutul pedagogic „Wilhelm Pieck” din Auerbach, care are 400 de studenți și o școală de aplicație cu 450 elevi din clasele I-X, directorul pedagogic Heinz Roscher, ne-a vorbit pe larg despre pregătirea viitoarelor cadre didactice. Institutul pedagogic este specializat. Cel din orașul Halle pregătește pentru specialitățile fizică, chimie, matematică și științe sociale, cel din Auerbach — profesori de germană, rusă și matematică și așa mai departe.

Verificările despre pregătirea viitoarelor cadre didactice în Institutul pedagogic din Auerbach, care are 400 de studenți și o școală de aplicație cu 450 elevi din clasele I-X, directorul pedagogic Heinz Roscher, ne-a vorbit pe larg despre pregătirea viitoarelor cadre didactice. Institutul pedagogic este specializat. Cel din orașul Halle pregătește pentru specialitățile fizică, chimie, matematică și științe sociale, cel din Auerbach — profesori de germană, rusă și matematică și așa mai departe.

Aparatul „Polylux” folosit la proiectarea materialului explicativ al lecțiilor

știle cu o schemă pe foaia de hîrtie ce-i stătea în față), importanta care se acordă diferitelor laturi ale pregătirii. O primă linie orizontală reprezenta pregătirea ideologică, marxist-leninistă care stă la baza întregului proces de formare. Deasupra acesteia o altă linie orizontală reprezenta pregătirea psihopedagogică, ocupînd locul imediat următor. Peste acestea se înalță, pe o construcție verticală, pregătirea de specialitate. Schița aceasta ne-a fost explicată amplu, apoi prin numeroase exemple concrete privitoare la numărul de ore pentru diferitele materii, la activitatea practică, la discuțiile metodice etc.

Pregătirea pedagogică are un plan larg, ne-a spus directorul. Lecția studenților cu școala este imediată. În primul an, după o pregătire psihopedagogică teoretică în primul semestru, studenții fac asistență la lecții însoțite de profesorii de psihologie și de pedagogie. În anul II, după pregătirea metodică la specialitățile pentru care se califică, studenții fac în semestrul doi asistență la lecții cu profesorii de metodică respectiv. În anul III — fac practică efectivă în activitatea de profesor, fără sprijinul profesorilor, și predau lecții supravegheate de profesori. În anul IV, între 25 august și 1 ianuarie, practica înglobează activități complexe, prin care studenții trebuie să dovedească capacitatea de a conduce o clasă de elevi. După însușirea încep examenul de absolvire.

Institutul are câteva cabinete și este hotărît ca în scurt timp să realizeze întregul învățămînt: numai în cabinete. Cabinetul cu oglindă, care permite elevilor din clasele de aplicație să desfășoare activitatea în lecții neîntrerupte de studenții care îi urmăresc din încăperea alăturată, au avea în curînd semen.

Vizita în R.D.G. în primele săptămîni de școală ne-a prilejuit discuții cu cadre didactice, cu inspectori și conducători ai diferitelor sectoare de învățămînt. Am prezentat în rîndurile de mai sus doar cîteva din impresiile și datele culese.

La jumătatea lunii septembrie, cînd am părăsit Berlinul, pregătirile pentru aniversarea Republicii Democratice erau în toi. Școlile participau prin rezultatele bune la învățatură ale elevilor, prin acțiuni voluntare închinare înfrumusețării școlii și localității, sau caritativului. În întreprinderi, în instituții, elanul pregătirilor antrena pe fiecare om al muncii. Afîșe cu însemnele vârstei de 20 de ani ai Republicii Democratice Germane te întîmpinau la fiecare răspînitie. Oraselle, antrenate într-un concurs de frumusețe, își arătau în soarele acestei frumoase toamne fețele luminoase ale construcțiilor noi, impunătoare, care invecseau bulevardele, străzile și pietele.

E. MANAC

Una din noile școli din orașul Eisenhütten, centru industrial din Republica Democrată Germană

Sarcini actuale ale sindicatelor din învățămînt

(Urmare din pag. 3-a)

ajute cadrele didactice la valorificarea pleneră a conținutului educativ al procesului de învățămînt. În această privință se pot organiza periodic prezentări ale succeselor științei și tehnicii românești în cadrul diferitelor congrese și simpozioane internaționale astfel încît profesorii să-și poată extinde substanțial sfera exemplelor de actualitate utilizate la lecțiile de specialitate.

Evidînd paralelismul cu activitatea conducătorilor de școli sau a consilierilor profesionale, aprofundînd specificul muncii lor și punîndu-l de acord cu necesitățile de dezvoltare a cercetării pedagogice pentru ridicarea calitativă a procesului instructiv-educativ, organele sindicale își pot spori contribuția pe linia creșterii eficienței cercetărilor în ansamblu lor. Inițind largi și permanente dezbateri

pentru a cunoaște rezultatele cercetărilor pedagogice întreprinse și pentru a crea climatul optim de cercetare care să ducă la creșterea interesului pentru asemenea cercetări în toate unitățile de învățămînt, sindicatele pot antrena educatoarele, învățătorii și profesorii într-o amplă acțiune de investigație multilaterală a procesului de învățămînt, desprînzînd concluzii care să ducă la eliminarea a tot ceea ce frînează munca educativă și generalizînd, în același timp, rezultatele pozitive în instruirea științifică și educarea comunistă a tinerei generații.

Studiul și investigații științifice se pot organiza și pe linia eficienței acțiunilor întreprinse de anumite organe sau organizații sindicale, în sprijinirea documentării cadrelor didactice, a informării operative a acestora, a generalizării experienței pozitive, precum și cu privire la probleme ca rolul educativ al vi-

zitelor și excursiilor documentare ale cadrelor didactice, acțiunile cultural-educative care au atras numărul cel mai mare de participanți și eficiența lor asupra colectivelor școlare etc.

Sarcini importante revin sindicatelor în combaterea atitudinii înapoiate față de muncă și a concepțiilor retrograde, pentru întărirea disciplinei și ordinii. În îndeplinirea acestor sarcini majore organele sindicale din școli trebuie să conlucreze strîns cu conducerea școlilor, sub îndrumarea organizațiilor de partid, pentru valorificarea deplină a timpului de muncă prevăzut de Statutul personalului didactic, pentru asigurarea unei atmosfere de deplină colaborare și ajutor tovarășesc și pentru formarea unor opinii colective care să zădărnicească, de la început, orice manifestare negativă.

O sarcină nouă a organelor sindicale reieșită din Legea pentru Statutul personalului didactic este cunoașterea activității fiecărui învățător sau profesor pentru reflectarea corectă a rezultatelor acestuia în caracterizările ce se fac cu prilejul trecerii în altă categorie de salarizare.

Pentru comitetele sindicatelor și birourile grupelor sindicale din școli îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților din învățămînt trebuie să stea permanent în centrul activității lor. Organizarea unor dezbateri privind prevederile juridice în vigoare ar duce la cunoașterea drepturilor și sarcinilor ce revin salariaților din învățămînt, eliminînd unele cauze de litigiu, nemulțumiri și pierdere de timp.

Comitetele sindicatelor din învățămînt și cultură, în colaborare cu organele administrative, trebuie să manifeste mai multă inițiativă în asigurarea condițiilor materiale necesare cadrelor tinere repartizate în învățămînt, urmînd modul cum le-au fost asigurate acestora și mai ales celor care lucrează în școlile sătești condițiile de locuit și de aprovizionare.

Realizarea perspectivelor largi pe care le deschide acest an școlar, bogat în obiective și sarcini, implică din partea forurilor din învățămînt și, în strînsă colaborare cu acestea, a organelor sindicale din școli, o muncă intensă și plină de dăruire, înțelegere de acțiuni cu înaltă eficiență care, prin conținutul lor, să demonstreze rolul înalt al procesului de învățămînt în formarea omului de mîine și în dezvoltarea continuă a societății.

UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA” - IAȘI

ANUNȚA

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi:
FACULTATEA DE STUDII ECONOMICE

— Profesor la Catedra de economie, planificarea și organizarea agriculturii și statistică, disciplina statistică teoretică și economică, poziția XXXII C/1.

— Lector la Catedra de economie, planificarea și organizarea agriculturii și statistică, disciplinele: Aprovizionarea tehnico-materială în agricultură. Economia, organizarea și planificarea întreprinderilor agricole și comerciale, poziția XXXIIC/5.

— Lector la Catedra de economie, organizarea și planificarea industriei, disciplinele: Economia, organizarea și planificarea întreprinderilor, Proiecte tehnico-economice în industrie.

— Lector la Catedra de economie, organizarea și planificarea în industrie, disciplinele: Conducerea planificată a economiei naționale, Planificarea economiei naționale, poziția XXXIIB/6.

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul rectoratului Universității „Al. I. Cuza” din Iași, Calea 23 August nr. 11, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6/1969 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969.

Termenul de depunere a actelor este de 30 de zile de la data publicării acestui anunț.

Concursul va avea loc la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, în termen de 4 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului, înscrierea la concurs.

Informații suplimentare privind condițiile de înscriere la concurs se pot obține la secretariatul rectoratului Universității din Iași, telefon 12718.

UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA” — IAȘI

INSTITUTUL PEDAGOGIC

ANUNȚA

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

— Lector la Catedra de educație fizică I — Discipline teoretice și jocuri, poziția X/3, disciplinele: Cultură fizică medicală. Fiziologie și biochimie cu aplicații la exercițiile fizice.

Candidații la concurs vor depune la Secretariatul rectoratului Universității „Al. I. Cuza” din Iași, Calea 23 August nr. 11, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6/1969 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969.

Termenul de depunere a actelor este de 30 zile de la data publicării acestui anunț.

Concursul va avea loc la Universitatea „Al. I. Cuza” în termen de 4 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului, înscrierea la concurs.

Informații suplimentare privind condițiile de înscriere la concurs se pot obține la secretariatul rectoratului Universității din Iași, telefon 12718.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI

SUCEAVA

ANUNȚA

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

— Profesor, poz. 1 din statul de funcțiuni al catedrei de geografie, disciplina Geografia fizică a R.S.R. și Geografia economică a R.S.R.

— Profesor, poz. 2 din statul de funcțiuni al catedrei de geografie, disciplina Geografia economică regională.

— Lector, poz. 3 din statul de funcțiuni al catedrei de geografie, disciplinele Geografie matematică cu elemente de cartografie, climatologie, hidrologie, biogeografie;

— Lector, poz. 5 din statul de funcțiuni al catedrei de geografie, disciplinele Geografie fizică regională și Geomorfologie cu elemente de geologie.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului pedagogic de 3 ani din Suceava, în termen de 30 zile de la data publicării acestui anunț, cererea de înscriere la concurs la care vor anexa în dublu exemplar actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România publicată în Buletinul Oficial nr. 33 partea I din 15 martie 1969.

Concursul se va ține la rectoratul Institutului pedagogic de 3 ani Suceava în termen de 60 zile de la expirarea datei de înscriere la concurs.

Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris, rectorului acesteia, înscrierea la concurs.

REȚINEȚII!

Abonamentele pe trimestrul IV la revista „EDUCAȚIA PIONIEREASCĂ” se pot face în mod excepțional — pînă la data de 8 octombrie 1969 la oficiile P.T.T.R. și factorii poștali.

Revista, consecventă pe linia asigurării unei lecturi de înaltă competență și maximă eficiență, începe acest an școlar cu un grup lărgit de colaboratori de prestigiu și cu o arie vastă de teme în măsură să intereseze pe comandantul de pionieri ca intelectual și educator.

Costul unui abonament pe 3 luni — 9 lei.

ANUNȚ

Liceul Mihai Eminescu din Buzău sărbătorește semicentenarul la 2 noiembrie 1969.

Cei care doresc să participe la festivitate sînt rugați să adrese școlii.